

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 43	Utgitt 13 november	1948
Innhold.		
Forskr.	om røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering	931
Rundskr.	om endr. i plakat om handel med gifter, apotekvarer m. v.	932
Bestem.	om omsetn. m. v. av tommer	933
»	om omsetn. og bruk av tyrirøtter m. v.	937
Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ringsaker	938
»	om fiskebilkjøring	938
»	om anvendelse av bygningsloven i et område av Rygge	938
»	om endr. av feieregulativ for Jessheim m. fl. brann-distrikter i Ullensaker	939
Lov	om avgift på off. omsetn. av bildende kunst	939
Res.	om ikrafttreden av forannevnte lov	940
Lov	om reisebyråer	941
Res.	om ikrafttreden av forannevnte lov	944
»	om forskr. om vilkår for betaling av krav på tidligere fiendtlige private rettssubjekt	944
»	om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for Skjeberg	945
»	om fortsatt forbud mot bruk av kastenot i elva Orkla i Sør-Trøndelag	945
»	om delvis ikrafttreden av lov om endr. i lov om skattlegging av sjøfolk	945

Forskrifter til utfylling og gjennomføring av 15 oktbr. lov av 12 desember 1947 om røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering.

(Gitt av Sosialdepartementet, Helsedirektøren, 15 oktober 1948 i henhold til kongelig resolusjon av 20 august 1948.)

§ 1. Påbudt røntgenundersøkelse ved skjermbilledfotografering ledes av Helsedirektoratet.

Undersøkelsen settes i verk av Sentralkontoret for Statens skjermbilledfotografering, med mindre noe annet blir bestemt i det enkelte tilfelle.

§ 2. Fylkesleger, helserådsordførere og kommunale myndigheter skal i samarbeid med Sentralkontoret planlegge undersøkelsen i deres område.

15 oktbr. § 3. Når fylkeslegen får melding om at undersøkelse skal settes i verk, sender han forslag til Sentralkontoret om den rekkefølge, hvori undersøkelsen bør finne sted kommunene imellom. Han skal også sende melding til helserådsordførere og kommunenes ordførere om at plan for undersøkelsen straks må utarbeides.

29 oktbr. § 4. Helserådsordføreren utarbeider i samråd med kommunen og elektrisitetsverk og i overensstemmelse med de direktiver som Sentralkontoret måtte gi, plan for undersøkelsen i kommunen på tilsendt rapportskjema. Planen forelegges Sentralkontorets utsendte kontrollør til godkjenning.

Helserådsordføreren påser at folkeregistret utfyller de fra Sentralkontoret mottatte kartotekkort innen undersøkelsen skal finne sted.

Helserådsordføreren skal bistå Sentralkontoret med kunngjøringen av undersøkelsen.

§ 5. Helserådsordføreren treffer bestemmelse om fritak for undersøkelsen etter de til enhver tid herom gjeldende regler.

§ 6. Folkeregistret skal utfylle de fra Sentralkontoret mottatte kartotekkort etter den tilsendte instruks. Helserådsordføreren underrettes, når arbeidet er avsluttet.

§ 7. Kommunens ordfører skal bistå helserådsordføreren med å skaffe lokaler for undersøkelsen og nødvendig hjelp til skrivearbeid m. v.

§ 8. I tilfelle av at påbudet gjelder undersøkelse i skoler, sykehus, bedrifter eller annen offentlig eller privat institusjon av dens elever, funksjonærer, arbeidere m. v., skal institusjonen etter anmodning av Sentralkontoret eller Helserådsordføreren utfylle kartotekkortene, sørge for at de personer, som skal undersøkes, er til stede på undersøkelsesstedet til fastsatt tid og yte annen nødvendig bistand til undersøkelsens forberedelse og iverksettelse.

§ 9. Helserådsordføreren skal sørge for at personer, som ifølge melding fra Sentralkontoret skal etterundersøkes, får påbud om å framstille seg til etterundersøkelsen.

§ 10. Personer som får påbud om etterundersøkelse, skal framstille seg til denne overensstemmende med påbudet.

20 oktbr. Rundskrivelse fra Sosialdepartementet.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende midlertidige tilføyelse til kongelig plakate av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

I avdeling A III b 2 tilføyes i alfabetisk orden:

Barii carbonas — bariumkarbonat.

20 oktbr.

Barii chloridum — bariumklorid.

Barii nitras — bariumnitrat.

Barii sulfidum — bariumsulfid.

Natrii silicii fluoridum — natriumsiliciumfluorid.

I avdeling C I 13 strykes følgende preparater:

Barytt, kullsur.

Barytt, salpetersur.

Bariumklorid.

Bariumsulfid.

Avdeling C I 20 skal heretter lyde:

«20. Ratin samt Strandløk (*Bulbus Scillae*) i blandinger som skal anvendes til utryddelse av rotter. Dessuten rotteutryddelsesmidler med innhold av oppløselig bariumsalt og/eller natriumsiliciumfluorid. I henhold til § 5 i lov om rottebekjempelse av 5 juli 1946 må alle rotteutryddelsesmidler godkjennes av Sosialdepartementet eller den det gir fullmakt. For øvrig henvises til kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer § 23.»

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 13 mars 1931 gjør departementet følgende tilføyelse til kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer.

Under I tilføyes som ny paragraf:

«§ 23. Rotteutryddelsesmidler med innhold av oppløselige bariumsalter og/eller natriumsiliciumfluorid må bare utleveres i originalpakkninger som på iøynefallende måte er merket med preparatets navn og anvendelse, trykt i sort farge på rød bund, med giftmerke og med ordene: »Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn.»

Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer.

23 oktbr.

(Gitt av Landbruksdepartementet 23 oktober 1948 i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfordødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 20 februar 1948.)

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Bestemmelsene omfatter sliptømmer, skurtømmer, kubb og alle sorter spesialtømmer, props, kullskarp og annet minetømmer, vedtømmer, virke til wallboard- og treullfabrikker og annet rundvirke.

Bestemmelsene gjelder ikke for Troms og Finnmark fylker.

§ 2. Med salgsforening mener disse bestemmelser tømmeralsalgsforening som står tilsluttet Norges Skogeierforbund.

For sitt arbeid med tømmeromsetningen har salgsforeningen krav på den godtgjørelse som Prisdirektoratet godkjenner.

23 oktbr. § 3. Når Skogdirektoratet forlanger det, plikter enhver å gi opplysninger om avvirkning, salg, kjøp, beholdninger og foredling av de virkessortimenter som er nevnt under § 1.

§ 4. Landbruksdepartementet kan fastsette bestemmelse om at all gran som avvirkres til salg i bestemte distrikter skal leveres til treforedlingsindustrien.

Landbruksdepartementet kan nedlegge forbud mot levering av stavkubb av gran for framstilling av kassebord og tønnestav.

II. Fordelingen.

§ 5. Landbruksdepartementet fastsetter fordelingen mellom de forskjellige kjøpergrupper av det virkeskvantum som er planlagt framdrevet i sesongen.

§ 6. Landet deles i følgende 6 kjøpedistrikter:

1. Østlandske kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Haldensvassdragets Salgsforening, Nedre Glommen Salgsforening, Glommen Salgsforening, Mjøsen Salgsforening og Trysilvassdragets Salgsforening.
2. Drammenvassdragets kjøpedistrikt omfatter Drammensdistriktets Skogeierforening.
3. Sørlandske kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Vestfold Salgsforening, Lågendalen Skogeierforening, Telemark Tømmersalagslag, Nidarå Tømmersalagslag og Agder Skoigarlag.
4. Vestlandske kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Rogaland Skogsamlag, Vestlandske Skoigarsamband, Sunnmøre og Romsdal Skoigarlag og Nordmøre Salgsforening.
5. Trøndelag kjøpedistrikt omfatter følgende salgsforeningsdistrikter: Sør-Trøndelag Tømmersalagslag, Inn-Trøndelag Skogeierlag og Namdal Skoigeiersamlag.
6. Helgeland kjøpedistrikt omfatter Nordland fylke fra og med grensen til Nord-Trøndelag til og med Nord-Rana herred.

Landbruksdepartementet bestemmer på grunnlag av innstilling fra de respektive kjøperorganisasjoner innen hvilke kjøpedistrikter og områder av disse de enkelte kjøpere kan kontrahere tømmer.

20 oktbr. § 7. Kjøpekvotene til de enkelte kjøpere innen kjøpergruppene fastsettes av vedkommende kjøperorganisasjon, også for de kjøpere som ikke er medlem av vedkommende kjøperorganisasjon, men som tilhører vedkommende kjøpergruppe.

Kjøpekvotene til de enkelte cellulose- og tremassefabrikker fastsettes av Norges Treforedlingsråd.

Kjøpekvotene til de enkelte tidligere handelssagbruk fastsettes 23 oktbr. av Norges Trelastforbund.

Kjøpekvotene til de enkelte treullfabrikker og treullplatefabrikker fastsettes av Norges Treullfabrikkers Landsforening.

Kjøpekvotene til de enkelte wallboardfabrikker fastsettes av Norske Wallboardfabrikkers Forening.

Lokale sagbruk og andre kjøpere som ikke hører inn under noen av de foran nevnte kjøpergrupper, har anledning til å kjøpe inntil samme tømmerkvantum som de hadde kjøpetillatelse for 1947—48. Kjøpekvotene oppgis av vedkommende salgsforening. Kjøperne må melde fra til salgsforeningen i det distrikt de kjøpte tømmer 1947—48 innen 15 november d. å., dersom de ønsker å kjøpe tømmer i drifts-sesongen 1948—49.

Nye kjøpere og kjøpere som ikke hadde kjøpekvote 1947—48, kan ikke kontrahere tømmer uten spesiell tillatelse fra Landbruksdepartementet.

§ 8. Tildeling av kontrakter — sluttet med salgsforeningen som kjøper — til de enkelte kjøpere i de respektive kjøpergrupper, foretas av salgsforeningen på grunnlag av den foreliggende fordelingsplan og i samråd med de respektive kjøperforeninger.

Når Landbruksdepartementet anser det nødvendig, kan det bestemme at det innen enkelte salgsforeningsdistrikter skal etableres et fordelingsutvalg som skal kontrollere salgsforeningens registrering og fordeling av kontraktene. Landbruksdepartementet vil i hvert enkelt tilfelle gi nærmere regler for fordelingsutvalgets sammensetning og arbeidsområde.

III. Kontrahering av tømmer.

§ 9. Medlem av en salgsforening slutter kontrakt med denne. Skogeier som ikke er medlem av salgsorganisasjon, kan avslutte kontrakt med salgsforening eller direkte med kjøper som har godkjent kvote innen kjøpedistriktet. Opplysning om hvem som har godkjent kjøpekvote fåes ved henvendelse til salgsforeningen.

Kontrakt som opprettes mellom kjøper og skogeier som ikke er medlem av salgsforening, må kjøperen sende inn til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter at kontrakten er opprettet. Kontrakten er ellers ugyldig og kan av salgsforeningen, eller fordelingsutvalget, overføres til annen kjøper. Etter 1 januar 1949 kan kontrahering bare skje gjennom distriktets salgsforening.

Hvis rasjonelle eller fordelingsmessige hensyn tilsier det, kan salgsforeningen i samråd med vedkommende kjøperforening, eventuelt fordelingsutvalget, overføre direkte avsluttede kontrakter fra en kjøper til en annen. Kjøperne har intet krav på erstatning for

23 oktbr. eventuelle tap i forbindelse med slike overføringer. Selgeren må selv sørge for at den nye kjøper stiller sikkerhet for riktig betaling. I tilfelle den nye kjøper ikke kan stille betryggende sikkerhet, kan overføring ikke foretas.

Blir det innmeldt og registrert et større tømmerkvantum enn kjøperne innen en kjøpergruppe finner å kunne avta til årets priser, kan Landbruksdepartementet bestemme at eventuell reduksjon av kvantumet skal fordeles proratarisk på alle selgere, eller at overskyttende kvantum skal overføres til andre kjøpergrupper.

Kjøperne kan treffe avtale med vedkommende salgsforening angående oppgjørsmåten for direkte avsluttede kontrakter.

IV. Tømmer på rot.

§ 10. Skogeier kan selge tømmer på rot til kjøper med godkjent kjøpekvote i distriktet. Opplysninger om hvem som har godkjent kjøpekvote fås ved henvendelse til salgsforeningen.

Kjøper skal omgående og senest 14 dager etter at kontrakt er inngått og før drift er satt i gang, sende rotkontrakten sammen med blinkings- og beregningsskjema i utfylt stand til distriktets salgsforening til registrering. I tilfelle blinkings- og beregningsskjema ennå ikke er utfylt, må det vedlegges en erklæring fra herredskogmesteren om at blinking er utført og at kontraktens kvantum stemmer med blinkelisten. Ellers er kontrakten ugyldig. Blinkings- og beregningsskjema skal av herredskogmesteren sendes vedkommende salgsforening snarest mulig. Salgsforeningen sender ett eksemplar til prismyndighetene for godkjennelse av prisen.

Alle oppgjør skjer gjennom distriktets salgsforening, dersom ikke annen avtale treffes med forening.

§ 11. Når det er forutsetningen at oppgjør for tømmer solgt på rot skal finne sted på grunnlag av blinkelisten, må blinking og beregning av tømmeret utføres etter instruks fastsatt av Landbruksdepartementet 22 oktober 1948.

Dersom blinkingen og beregningen ikke er utført i overensstemmelse med Landbruksdepartementets instruks, skal tømmeret måles av offentlig tømmermåling.

Landbruksdepartementet kan dispensere fra disse bestemmelser om blinking for enkelte salgsforeningsdistrikter eller deler av disse.

Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelse om at alt tømmer som leveres fra rotsalg i visse distrikter skal måles av offentlig tømmermåling.

§ 12. Det skal betales 3 % av nettokjøpesummen i rotsalgsgjeld til Staten. Kjøper og selger betaler halvparten hver. Beløpet innbetales i sin helhet av kjøper til vedkommende salgsforening sam-

tidig som kontrakten sendes salgsforeningen til registrering. Even- 23 oktbr.
tuell justering av avgiftsbeløpet foretas når skogoppsynets bereg-
ningsskjema innsendes.

V. Foredling av tømmer fra egen skog.

§ 13. Skogeier kan fritt foredle tømmer til skurlast fra egen
skog ved eget foredlingsanlegg. Foredling av tømmer til skurlast
og andre varer for salg, kan ikke foretas ved leiet foredlingsanlegg
uten tillatelse fra vedkommende salgsforening, eventuelt fordelings-
utvalget. Denne bestemmelse gjelder dog ikke skur av tømmer til
eget husbehov.

VI. Slutningsbestemmelser.

§ 14. Landbruksdepartementet kan fastsette nærmere regler
for gjennomføring av disse bestemmelser og kan gjøre spesielle unn-
tak fra bestemmelsene.

§ 15. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse
bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straff-
bart og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om for-
anstaltning til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor nød-
heter og andre varer §§ 8 og 8 a.

§ 16. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig opp-
heves bestemmelser av 8 august 1947 med endringer av 15 sep-
tember 1947 om omsetning m. v. av tømmer.

Bestemmelser om omsetning og bruk av tyrirotter 27 oktbr.
m. v.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917
om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor-
nødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 20 februar 1948.)

§ 1. Det er forbudt å anvende tyrirotter (fururotter) til annet
formål enn framstilling av tretjære.

Enhver som vil drive ervervsmessig produksjon av tretjære
må ha Landbruksdepartementets tillatelse til det.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra tyri-
rotter til andre enn de tjærefabrikker som har fått Landbruks-
departementets tillatelse til å kjøpe tyrirotter.

§ 3. Skogdirektoratet kan gi nærmere bestemmelser om gjen-
nomføringen av disse bestemmelser og kan dispensere fra dem.

§ 4. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om foran-
staltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor nød-
heter og andre varer av 14 mai 1917 med senere endringer kommer

27 oktbr. til anvendelse ved overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Bestemmelser om omsetning av tyrirøtter av 9 juli 1947.

30 oktbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som herredstyret i Ringsaker, Hedmark fylke, har gjort i møte 6 februar 1948 til endring i § 1 A i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Endringen skal gjelde inntil videre fra og med 18 november 1948.

Fra samme dag opphører den eldre vedtekts § 1 A å gjelde.

Den endrede § 1 A skal deretter lyde så:

A. Utsalgssteder for varer skal med de unnatak som er nemnt nedafor på hverdager holdes lukket fra kl. 17,30 til kl. 8,30.

Lørdager holdes lukket til kl. 16,00.

1 novbr. **Skrivelse fra Samferdselsdepartementet.**

Med hjemmel av § 23 i lov av 11 juli 1947 om samferdselsa har Samferdselsdepartementet i dag fastsatt at distribuering i land-distriktene av egen fisk (herunder sild) og egne fiskeprodukter med bil til forbruker eller detaljist, er underlagt konsesjonsplikt i henhold til samferdselslovens §§ 5 og 6, jfr. § 3, nr. 5 og 7. Henting av fisk for eget forbruk eller eget lager samt utbringning av fisk som detaljhandler har solgt, rammes ikke av denne bestemmelse.

2 novbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for et område i Rygge herred, Østfold fylke, innenfor disse grensene tegnet inn på et kart som beror i departementet:

Grensen tar til fra det punkt hvor det tidligere byggebelte's grense krysser jernbanelinjen ved Feste st., og følger jernbanelinjen i sørøstlig retning til herredsgrensen mot Råde. Grensen går deretter nordover langs nevnte herredsgrense til et punkt beliggende 1 000 meter nord for riksvegen. Grensen fortsetter nordvest parallelt med riksvegen i en avstand av 1 000 meter fra denne, når fram til det tidligere byggebelte's grense mot Vannsjø og følger denne grense vestover tilbake til utgangspunktet.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

2 novbr.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette feieregulativ for Jessheim, Kløfta og Gardermoen brann-distrikter i Ullensaker herred, slik at takstene nå blir følgende:

Skorstein- eller loddpipe

gjennom 1 etasje	kr. 1,25
» 1½ »	» 1,50
» 2 »	» 1,70
Høyere hus	» 2,00
For gangpiper betales	» 2,50
Anbringere og trukne rør	» 0,50

Lov om avgift på offentlig omsetning av bildende kunst.

4 novbr.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 18 oktober 1948 sålydende:

§ 1. Ved all offentlig omsetning av bildende kunst av norsk eller fremmed opphav skal kjøperen i tillegg til kjøpesummen betale en avgift på inntil 3 pst. av denne. Vedkommende departement fastsetter prosentatsens størrelse.

Ved bildende kunst forstås i denne lov:

- 1) Malerier, herunder originale kunstverker utført i oljefarger, tempera, akvarell, gouache, pastell og ethvert annet teknisk materiale.
- 2) Skulptur, herunder kunstverker i signert original, avstøpninger eller gjentakelser i bronse, gips, terrakotta, leire og ethvert annet støpemateriale, videre originale signerte kunstverker eller signerte gjentakelser i stein, marmor, tre og ethvert annet materiale.
- 3) Tegnekunst, signert av kunstneren, herunder håndtegninger i blyant, blekk, tusj, kritt, kull og ethvert annet materiale, videre alle former for grafikk: litografier, kobbertrykk, etsninger og raderinger, tresnitt og grafikk i ethvert annet materiale.

§ 2. Avgiften skal innbetales til et særskilt hjelpefond som administreres av et styre. Dette består av Bildende Kunstneres Styre supplert med et medlem som departementet oppnevner for 3 år. Det skal fortrinnsvis anvendes til støtte for eldre norske kunstnere som har innlagt seg fortjeneste av norsk kunst, eller til disses etterlatte. Det

4 novbr. skal også i en viss utstrekning kunne anvendes til støtte for talent-
Nr. 1. fulle unge kunstnere.

Vedkommende departement fastsetter nærmere regler om styringen av fondet, om revisjon av fondets regnskaper og om anvendelsen av midlene.

§ 3. Avgiften innkreves av selgeren ved all omsetning av kunst i forretninger, på separat- eller kollektive utstillinger og ved alle former for auksjon over bildende kunst. Alle som offentlig omsetter bildende kunst, er ansvarlig for rett innbetaling av agiften. Det samme gjelder den som er personlig ansvarlig for omsetning av kunst på utstillinger. De nevnte personer er også ansvarlig for salg som måtte finne sted ved konsulenter eller mellommenn. Avgiften har samme fortrinsrett som formues- og inntektsskatt til stat og kommune og kan inndrives ved utpanting hos enhver som er ansvarlig for den. Vedkommende departement gir nærmere regler for innkreving av avgiften.

§ 4. Avgiften blir å innbetale til fondet ved utløpet av hvert kvartal.

§ 5. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller forskrifter gitt i henhold til loven, straffes, med bøter for så vidt forholdet ikke rammes av noe strengere straffebed.

Den som har gjort seg skyldig i en straffbar overtredelse som nevnt hvorved fondet er eller kunne ha vært unndratt avgift, plikter for så vidt overtredelsen er forsettlig eller grovt uaktsomt, å betale fondet det dobbelte, i gjentakelsestilfelle det firedobbelte, av avgiftsbeløpet. Bestemmelsen i § 3 nest siste punktum gjelder tilsvarende.

§ 6. Den omsetningsavgift som i henhold til loven om omsetningsavgift av 19 mai 1933 i tilfelle skal innbetales til statskassen, berøres ikke av denne lov.

§ 7. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi har antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 4 november 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

4 novbr. Kongelig resolusjon.

1.

2. Lov om avgift på offentlig omsetning av bildende kunst av 4 november 1948 trer i kraft 15 november 1948.

4 novbr.

Nr. 2.

Lov om reisebyråer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 18 oktober 1948 sålydende:

§ 1. Ved reisebyrå forstås i denne lov en bedrift hvis erverv omfatter en eller flere av nedenstående virksomheter:

- a. Meddelelse av opplysninger av enhver art om reiseforholdene i Norge og utlandet,
- b. salg av reisebilletter av enhver art samt sovevognsbilletter, plassbilletter og lignende,
- c. bestilling av rom i hoteller og herberger for overnatting eller pensjonsopphold og utstedelse av de herfor nødvendige kuponger,
- d. arrangement av selskapsreiser, cruises, utflukter i forbindelse med flytende hoteller, akkordreiser og lignende.

Vedkommende departement avgjør i tvilstilfelle om en bedrift skal anses som reisebyrå i lovens forstand.

§ 2. Enhver som vil drive reisebyrå, må ha bevilling til dette av vedkommende departement i samsvar med reglene i denne lov. Bevillingen gir adgang til å opprette avdelingskontorer, men bare hvor departementet under hensyntagen til behovet finner å kunne gi samtykke til dette.

Betegnelsen reisebyrå, reisekontor, turistbyrå, turistkontor og sammensetninger med eller oversettelser av disse ord må ikke uten departementets samtykke — brukes av andre bedrifter enn dem som har bevilling til å drive reisebyrå.

§ 3. Bevilling til å drive reisebyrå kan meddeles når det ved pålitelig vitnesbyrd godtgjøres at søkeren

- a. er norsk statsborger, har fylt 25 år, har ført en hederligandel og er økonomisk vederheftig,
- b. har bestått middelskoleeksamen og eksamen fra ettårig handelsskole eller har annen utdanning som minst svarer dertil,
- c. har vært beskjeftiget i bransjen i minst 5 år og i dette tidsrom til stadighet har deltatt i noen av de virksomheter som er nevnt i § 1 første ledd bokstavene a—d.

Bevilling kan gis til forening eller selskap med begrenset ansvar som har sete i Norge og helt norsk styre. Den som har den daglige ledelse av bedriften, må i så fall oppfylle vilkårene i første ledd og ha særskilt godkjenning fra vedkommende departement. Det samme skal gjelde bestyrer av avdelingskontor.

Bevilling i samsvar med denne paragraf kan nektes, hvis departe-

- 4 novbr. mentet finner grunn til å anta at virksomheten ikke vil kunne drives
 Nr. 2. på forsvarlig måte.

§ 4. Bevilling til å drive reisebyrå skal gjøres avhengig av at søkeren stiller sikkerhet for et beløp som vedkommende departement fastsetter, det må ikke være under kr. 50 000 og ikke over kr. 100 000. Departementet gir regler om den måte sikkerheten skal stilles på.

Sikkerheten hefter for ethvert ansvar som følge av utøvelsen av virksomheten. Den opphører å hefte når ett år er gått fra den tid da forretningen er opphørt, uten at noe krav er anmeldt, men ellers først når de anmeldte krav er fyldestgjort eller av annen grunn bortfalt. Når fristen er utløpet, gjelder sikkerheten bare det beløp som trenges til å dekke de framsatte krav.

Begjæring om dekning av sikkerheten framsettes for skifteretten på det sted hvor bevillingsinnehaveren har kontor eller — om virksomheten er opphørt — hvor han sist har hatt kontor. Det må godtgjøres at kravet omfattes av sikkerheten, at det er forfalt, misligholdt og fastslått overfor innehaveren av bevillingen på bindende måte. Når disse betingelser er oppfylt, skal skifteretten snarest mulig gi innehaveren av bevillingen skriftlig varsel om begjæringen og anmode ham om innen 6 uker å godtgjøre for retten at han har dekket kravet eller at dette på annen måte er bortfalt. Hvis han har opphørt med virksomheten, sendes varsel til hans bopel her i riket, såfremt den er kjent eller det kan skaffes opplysning om den, men ellers til det sted hvor han sist vites å ha hatt kontor.

Er den i foregående ledd omhandlede anmodning ikke etterkommet innen fristens utløp, trer bevillingen ut av kraft, og skifteretten skal gå fram på den måte som er foreskrevet i lov om domstolene § 224.

Departementet kan frafalle kravet om sikkerhetsstillelse når det gjelder aksjeselskap med fullt innbetalt aksjekapital av minst kr. 100 000.

§ 5. Bevilling etter § 3 trer ut av kraft:

- a. Når innehaveren innstiller sine betalinger, åpner akkordforhandling eller kommer under konkurs. Vedkommende departement kan ved påtegning på bevillingen atter sette den i kraft når vedkommende oppnår akkord.
- b. når innehaveren blir umyndiggjort eller opphører å være norsk statsborger. Hvis det forhold som har medført at bevillingen er trådt ut av kraft senere opphører, kan bevillingen settes i kraft igjen ved departementets påtegning på samme.

c. når innehaveren er domfelt for en straffbar handling som departementet finner berøver ham den tillit som innehaveren av et reisebyrå bør ha. 4 novbr. Nr. 2.

Bestemmelsene i første ledd bokstavene b—c får tilsvarende anvendelse på godkjenning i henhold til § 3 annet ledd, annet punktum.

Departementet kan tilbakekalle en bevilling når den ikke er nyttet senest ett år etter utferdigelsen samt når virksomheten blir innstilt i et tilsvarende tidsrom.

§ 6. Utlending (herunder utenlandsk stat) som driver reisebyrå eller transportvirksomhet i hjemlandet, kan av vedkommende departement gis tillatelse til å drive reisebyrå her i landet.

Tillatelsen kan gjøres betinget av at det stilles sikkerhet for et beløp av inntil kr. 100 000. Blir sikkerhet forlangt, får reglene i § 4 tilsvarende anvendelse.

Tillatelse skal nektes dersom det faglig og økonomisk ikke bys tilstrekkelig sikkerhet for at virksomheten vil bli drevet på forsvarlig måte. Det samme gjelder når det er grunn til å anta at opprettelsen av byrået vil lede til urimelig avbrekk i norske reisebyråers virksomhet.

Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 7. Bestemmelse om kontroll med reisebyråer, om plikt til å meddele kontrollmyndigheten opplysninger, forevise forretningsbøker og andre dokumenter vedkommende virksomheten, om taushetsplikt m. v. blir i den utstrekning det anses påkrevd, gitt av vedkommende departement.

For bevilling eller tillatelse som nevnt i denne lovs §§ 2 og 6 betales en avgift til statskassen av kr. 100 for det år da bevillingen (tillatelsen) utferdiges og kr. 50 for hvert av følgende kalenderår.

§ 8. Bestemmelsen i denne lov gjelder ikke Norges Statsbaners reisebyråer. Foretagender som har transportvirksomhet til formål eller sammenslutninger av slike er likeledes unntatt i den utstrekning de utsteder billetter til egne trafikklinjor og/eller yter slik bistand som har naturlig sammenheng med denne billettutstedelse. Unntaket gjelder ikke arrangement av selskapsreiser som medfører overnatting.

Departementet kan bestemme at organisasjoner til fremme av reiselivet uten hinder av loven får drive enkelte eller flere av de under § 1 a—d nevnte virksomheter.

Loven skal ikke være til hinder for at foreninger, bedrifter, institusjoner, tidsskrifter og aviser arrangerer utflukter og lignende for medlemmer eller lesere. Dersom dette gjøres i hensikt å tjene på det, må de billetter og hotellkuponger som trenges, utstedes av et reisebyrå.

4 novbr. § 9. Den som ved lovens ikrafttreden driver reisebyrå her i
 Nr. 2. landet, må innen ett år bringe sin stilling i samsvar med lovens
 forskrifter. Skjer ikke dette, bortfaller adgangen til å drive virksomhet som nevnt.

Innehaver (leder) av eldre reisebyrå, som ved lovens ikrafttreden har rett til å utstede billetter for Norges Statsbaner, er fritatt for å oppfylle vilkårene i § 3 bokstavene b og c.

Vedkommende departement kan gjøre unntak fra lovens bestemmelser, bortsett fra § 4, til fordel for reisebyråer som består ved lovens ikrafttreden.

§ 10. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av loven eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder.

§ 11. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi har antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 4 november 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

4 novbr. Kongelig resolusjon.

1.
2. Lov av 4 november 1948 om reisebyråer trer i kraft 1 januar 1949.

4 novbr. Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i § 13 i lov av 22 mars 1946 om fiendegods o. a., jfr. endringslov av 2 juli 1948, fastsettes forskrifter om vilkår for betaling av krav på tidligere fiendtlige private rettssubjekt således:

Krav på skatter og andre offentlig-rettslige krav samt kontraktsmessige krav på fiendtlige private rettssubjekt kan dekkes av Direktoratet for Fiendtlig Eiendom, dersom:

- a) Fordringshaveren er norsk statsborger eller juridisk person (selskap, korporasjon, stiftelse) med sete i Norge, og
- b) kravet ikke grunner seg på forhold som er straffbart etter «Lov om straff og økonomisk ansvar for landsvikarar» av 21 februar 1947, og
- c) kravet er anmeldt til Direktoratet for Fiendtlig Eiendom innen 31 desember 1948.

Dekning skjer av de midler som Direktoratet for Fiendtlig 4 novbr.
Eiendom har overtatt fra vedkommende fiendtlige rettssubjekt. Er
midlene utilstrekkelige til å gi full dekning for de anerkjente krav,
blir midlene å fordele mellom de godkjente fordringshavere etter
de regler som gjelder om rangordenen mellom fordringshavere i
konkurs.

Utgitt 25 november

1948

Kongelig resolusjon.

4 novbr.

I. Jordkonsesjonsgrensen etter jordkonsesjonsloven
av 10 desember 1920 nedsettes i medhold av samme lovs § 4 slik:
etter jordkonsesjonslovens § 1 første ledd til 0, og etter jordkon-
sesjonslovens § 1 tredje ledd til 100 dekar
for Skjeberg herred, Østfold fylke.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

4 novbr.

I. I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av
27 februar 1930 § 30, litr. a, jfr. § 39, siste ledd, fastsettes at kongelig
resolusjon av 20 mai 1939 om forbud mot bruk av kastenot i
elva Orkla, Sør-Trøndelag fylke, fortsatt skal gjelde inntil videre,
dog ikke utover året 1958.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1 januar 1949.

Kongelig resolusjon.

4 novbr.

Lov av 9 juli 1948 om endringer i lov av 21 mars 1947 om
skattlegging av sjøfolk settes — for så vidt gjelder
endringene i § 4, siste ledd og § 6 — i kraft fra 1 januar 1949.

Bestemmelser om kontroll med bruk av elektrisk og installasjonsmaterieil.

(Gitt 6 september 1948 av Hovedstyret for Norges Vandværk- og
Elektrisitetsvesen i medhold av kgl. resolusjon av 23 juli 1948.)

§ 1. Det er inntil videre forbudt å bruke elektrisk materieil
til fast hminstallasjon (elsikt Utgiver: Statsråd-sekretær Lelf Østern.
spenning) uten tillatelse fra elektrisitetsetverket i det forsyningss-
råde hvor installasjonen skal utføres.

Forbudet omfatter også installasjoner som anlegges

Grøndahl & Søn boktrykkeri, Oslo.